

บทที่ 1

ความรู้พื้นฐาน โครงสร้างภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่1 รู้จักโครงสร้างของประโยคในภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่2 รู้จักชนิดของคำแต่ละคำ

ตอนที่3 รู้จักประโยคความเดียวความซ้อน

ตอนที่1 รู้จักโครงสร้างของประโยคในภาษาญี่ปุ่น

考えましょう?

ในเบื้องต้นของการทำความเข้าใจในภาษาญี่ปุ่น จะมีคำกล่าวไว้ว่าแปลจากข้างหลังมาข้างหน้า จะทำให้เข้าใจในความหมายของประโยคได้ ซึ่งการจะเข้าใจในการแปลจากข้างหลังมาข้างหน้าได้นั้น ผู้แปลจะต้องทำความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ หน้าที่ของคำช่วย และช่วงเวลาของประโยคนั้นๆตามสิ่งที่เคยเรียนมาเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น ลองพิจารณาจากประโยคข้างล่างนี้ และลองตอบคำถามต่อไปนี้

1. あした、^{たなか}田中さんは だいがくへ 行きます か。
2. あの人は ^{たなか}田中さん ですか。

- ข้อที่ 1 แปลจากข้างหลังมาข้างหน้า ได้อย่างไร ระหว่าง
- A. ไปมหาวิทยาลัยคุณทานากะฟຸ່งนี้ใหม่
 - B. คุณทานากะไปมหาวิทยาลัยฟຸ່งนี้ใหม่

- ข้อที่ 2 แปลจากข้างหลังมาข้างหน้า ได้อย่างไร ระหว่าง
- A. คนนั้น คือ คุณทานากะไซ้ใหม่
 - B. คือทานากะไซ้ใหม่คนนั้น

คำตอบ

ข้อที่1 ตอบข้อ _____ เหตุผลที่ตอบเพราะ _____

ข้อที่2 ตอบข้อ _____ เหตุผลที่ตอบเพราะ _____

勉強しましょう

การแปลภาษาญี่ปุ่นหากจะแปลจากข้างหลังมาข้างหน้านั้น

ไม่ได้หมายความว่าสามารถแปลได้เสมอไป ต้องอาศัยการทำความเข้าใจในตัวโครงสร้างภาษาญี่ปุ่น
หน้าที่ของ คำช่วย (助詞) ความหมายของคำกริยา (動詞) ลองพิจารณาจากโครงสร้างต่อไปนี้
โดยจะกำหนดลำดับการแปลเป็นตัวเลขข้างบนคำศัพท์เพื่อง่ายต่อการแปล ดังต่อไปนี้

1 4 3 2
ア：わたし は だいがく の せんせい です。

จากประโยคข้างต้นนี้ แยกคำศัพท์ตามตัวเลขเป็น

ตัวเลข 1	わたし	=	ฉัน
ตัวเลข 2	です	=	เป็น อยู่ คือ
ตัวเลข 3	せんせい	=	อาจารย์
ตัวเลข 4	だいがく	=	มหาวิทยาลัย

เมื่อนำมาแปล ตามตัวเลข ก็จะได้ว่า ฉัน คือ อาจารย์ มหาวิทยาลัย

และที่ไม่ได้ใส่ตัวเลข คือ คำช่วย は และ の ซึ่งในภาษาญี่ปุ่น

คำช่วยจะทำหน้าที่บอกคุณสมบัติหรือบอกหน้าที่ของคำที่อยู่ข้างหน้า

เช่น

がくせい は ここ です。

คำช่วย は บอกให้เราทราบว่า คำว่า がくせい เป็น ประธานของประโยค

ประธานของประโยคคืออะไร

ประธานของประโยค คือ คำที่เราต้องการเน้นสิ่งที่เราจะกล่าวต่อไป เช่น

(ฉันกินข้าว) เราพูดคำว่าฉัน เพื่อต้องการบอกว่า (ฉัน) เนี่ยนะ กินข้าว

ดังนั้น ในการแปลโครงสร้างในภาษาญี่ปุ่น เวลามีคำช่วย **は** ในประโยคจึงจำเป็นต้องแปล

คำที่อยู่ข้างหน้า **は** และจากนั้นจึงแปลจากข้างหลังมาข้างหน้า หากไม่มีคำช่วย **は**

ก็ให้แปลจากข้างหลังมาข้างหน้าได้เลย

โครงสร้างภาษาญี่ปุ่นใน 1 ประโยค จะอยู่ในรูป

ในประโยคสามารถมีได้มากกว่า1

(เป็น, อยู่, คือ)

รูปแบบที่1 (N + คำช่วย) + N หรือ ADJ + **です**。

รูปแบบที่2 (N + คำช่วย) + N คำช่วย + V 。

เช่น รูปแบบที่ 1 わたし は 銀行員 です。

ラーメン は おいしい です。

รูปแบบที่ 2 わたし は ^{しょくどう} 食堂 ^{はん た} でご飯を食べます。

練習しましょう？

ลองแปลข้อความต่อไปนี้ตามลำดับตัวเลขข้างบนคำศัพท์

1 3 2
^{たけた}
1. 竹田さん は あそこ です。
แปล _____

1 3 2
^{たけた}
2. 竹田さん は あそこ に います。
แปล _____

1 4 3 2
3. ここ は わたし の だいがく です。
แปล _____

3 2 1
4. あした、だいがく ^い へ 行きます。
แปล _____

1 4 3 2
5. きむらさん も あした だいがく へ 行きます。

แปล _____

1 2 4 3
6. キムさんは あたま が いい です。

แปล _____

2 1 3 5 4
7. この くるま は ^{ねだん} 値段 が ^{やす} 安い です。

แปล _____

1 4 3 2 5
8. パーユンさんは ^{ひと} どんな 人 です か。

แปล _____

3 2 1 5 4
9. 母が作った料理 は おいしい です。

แปล _____

1 6 5 4 3 2
10. これ は ^{にほん} 日本に デパートで 買った カメラ です。

แปล _____

เพิ่มเติม

ในข้อที่ 5 คำช่วย **も** นั้นจะทำให้คำที่อยู่ข้างหน้า ทำหน้าที่เป็น ประธาน เช่นกันแต่จะแตกต่างจาก **は** ตรงที่ จะมีความหมายที่คล้ายตามกับประโยคที่เคยกล่าวไว้ก่อนหน้านั้น (ก็, ด้วย, เช่นกัน) ดังนั้นจึงสามารถแปลหน้าคำช่วย **も** เป็นอันดับแรกได้ และ ข้อที่ 6, 7 คำช่วย **が** นั้นจะทำให้คำที่อยู่ข้างหน้า ทำหน้าที่เป็น ประธานรอง (หมายถึง คำที่มีความเกี่ยวข้องกับคำที่เป็นประธานหลัก เช่น คุณสมชาย มือ สวย คำที่เป็นประธานหลัก คือ คุณสมชาย คำที่เป็นประธานรอง คือ มือ เป็นต้น)

ในขั้นต้นฝึกฝนในการแปลลักษณะของการเรียงเป็นรูปแบบที่กำหนดเองก่อนจากนั้นในการแปลภาษาญี่ปุ่นขั้นที่สูงขึ้นไป การแปลจะปรับเปลี่ยนตามการตีความของผู้แปล ซึ่งผู้แปลจะต้องฝึกฝนการแปล โดยการทำความเข้าใจรูปประโยค โครงสร้าง ความหมาย ตลอดจนไวยากรณ์บางประเภทที่มีความรู้สึกหรือบอกข้อเท็จจริง ดังนั้นก่อนจะไปถึงขั้นของการแปลขั้นที่สูงขึ้น ผู้แปลจำเป็นต้องทำความเข้าใจบทแปลหรือในที่นี้คือ

ในตัวคำประโยคภาษาญี่ปุ่นให้ตรงตามความหมายของผู้เขียนให้ได้
เพื่อจะสามารถแปลได้ตรงตามความหมายของบทแปลนั้นๆ

ตอนที่ 2 รู้จักชนิดของคำแต่ละคำ

考えましょう?

ในแต่ละประโยคที่เรียนกันมาในเรื่องของไวยากรณ์หรือคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น ทราบกันหรือไม่
ว่าคำคำนี้เป็น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา หรือคำบ่งชี้
ลองดูตัวอย่างรูปประโยคภาษาญี่ปุ่นในหนังสือเล่มนี้ได้ และลองจำแนกออกมา แบ่งคำออกมาว่า
คำนี้คือคำอะไร หรือจากประโยคดังต่อไปนี้

キムさんは レストラン で ご飯 を 食べに 行きます。

ลองวงกลมข้อที่คิดว่าถูกต้อง

キムさん	คือ	① คำ นาม	② บ่งชี้
は	คือ	① คำ ช่วย	② กริยา
レストラン	คือ	① คำนาม	② กริยา
で	คือ	① คำ ช่วย	② กริยา
ご飯	คือ	① คำ นาม	② บ่งชี้
を	คือ	① คำ นาม	② ช่วย
食べ	คือ	① คำนาม	② กริยา
に	คือ	① คำบ่งชี้	② ช่วย
行きます	คือ	① คำนาม	② กริยา

勉強しましょう

ชนิดของคำมีตำรา เอกสาร

หลายผลงานที่ระบุถึงชนิดของคำมีจำนวนมากมายและมีรายละเอียดในประเภทและหน้าที่ในการใช้งานใน

รูปประโยคนั้นๆ แต่ในเอกสารชุดนี้จะขอจำแนกประเภทของคำเป็น 2 ประเภท คือ คำที่ผันได้ และ คำที่ผันไม่ได้ ซึ่งจะแบ่งชนิดออกเป็น คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำช่วย คำวิเศษณ์ คำสันธาน คำอุทาน คำบ่งชี้ เพื่อการทำความเข้าใจการแปลภาษาญี่ปุ่นขั้นเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

คำที่ผันไม่ได้

1 คำนาม คือ คำที่กล่าวถึง คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ และสามารถทำหน้าที่เป็น ประธานของประโยค กรรมของประโยค คำนามมีลักษณะที่ผันไม่ได้

ชนิดของคำนามแบ่งได้เป็น

- 1.1 คำนามทั่วไป เช่น 雨(あめ) 人(ひと) 水(みず)
- 1.2 คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ 山田(やまだ) 東京(とうきょう)
- 1.3 คำแทนคำนาม หรือ สรรพนาม เช่น わたし あなた きみ
- 1.4 คำบอกจำนวน ひとつ ふたり みっか
- 1.5 คำนามโดยหน้าที่ เช่น こと 物 ところ わけ
- 1.6 คำอาการนาม เช่น 勉強(べんきょう) 掃除(そうじ) 運動(うんどう)
運転(うんてん)

2. คำช่วย คือ คำที่แสดงหน้าที่ของ คำ ในประโยคเพื่อกำกับให้คำนั้นๆทำหน้าที่อะไร คำช่วยแบ่งประเภท ตามหน้าที่ดังต่อไปนี้

หน้าที่ คำช่วย

ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำเพื่อบอกหน้าที่ของคำนาม

が、を、に、へ、から、と、で、まで、より

ระบุของขอบเขต

は、か、や、も、だけ、しか、さえ、ぐらい、ほど、ばかり、でも、
こそ、など

ใช้เชื่อม ประโยค が、けれど、から、ので、のに、し、ながら

ใช้แสดงความรู้สึกของผู้พูด か、よ、ね、わ、さ、の、け

3 คำวิเศษณ์

คำวิเศษณ์ คือ คำที่ใช้ขยายคำกริยา ในประโยค และมีบางกรณีที่ใช้ขยายคำวิเศษณ์ด้วยกันได้ คำวิเศษณ์ในภาษาญี่ปุ่นแบ่งประเภทได้ดังต่อไปนี้

3. 1 คำวิเศษณ์แสดงสภาพ คือ คำที่ใช้ขยายกริยาที่แสดงการกระทำของ คน สัตว์ สิ่งของเช่น

(1) 彼(かれ)はいつもにこにこ笑っている เขายิ้มบ่อยยิ้มใหญ่อยู่เสมอ

(2) 課長(かちょう)はものをはっきり言う人です。

ผู้จัดการแผนกเป็นคนพูดอะไรชัดเจน

3.2 คำวิเศษณ์ที่ใช้แสดงปริมาณ ระดับ คือ คำที่ใช้แสดงระดับหรือปริมาณมักใช้ขยายคำกริยา เช่น 全部、とても、ずいぶん、非常に หรือ ขยายคำกริยารูปปฏิเสธ เช่น あまり、ぜんぜん、けっして เป็นต้น

3.3 คำวิเศษณ์ที่แสดงความถี่ คือ คำที่แสดงความถี่ของการกระทำ เช่น よく (บ่อยๆ) ときどき (บางครั้ง) めったに (แทบจะไม่) たびたび (บ่อยๆครั้ง) いつも (เสมอๆ) เป็นต้น

3.4 คำวิเศษณ์แสดงความคิดเห็น ทศนะของผู้พูด คือ

คำวิเศษณ์ที่ใช้ควบคุมกับสำนวนท้ายประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็น เช่น ぜひ ~v てください = ぜひ 来てください。มาให้ได้นะ หรือ たぶん ~だろ = 彼はたぶん来ないだろう。เธอคงจะไม่มา เป็นต้น

3.5 คำวิเศษณ์ที่แสดงกาลเวลา คือ คำวิเศษณ์ที่แสดงช่วงเวลา ทั้งในอดีต เช่น かつて (เมื่อก่อน) さきほど (เมื่อสักครู) ช่วงเวลาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น これから (จากนี้ไป) もうすぐ (ในไม่ช้า)

これから 買い物に行く。ต่อจากนี้จะไปซื้อของ

3.6 คำวิเศษณ์ที่ใช้แสดงการณลักษณะ เช่น もう (แล้ว) まだ (ยัง) やっと (ในที่สุด) すぐ (ในทันที) いろいろ (ใกล้จะ、จวนจะ) เป็นต้น

宿題はまだ出していないです。การบ้านยังไม่ส่งเลย

3.7 คำคุณศัพท์ที่ผันให้เป็นคำวิเศษณ์ คือ คำคุณศัพท์ที่ผันในรูปขยายคำกริยา เช่น やさしい ~ やさしく、しずかな ~ しずかに ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) このこたえをやさしくしてください。คำตอบนี้ทำให้ง่ายหน่อย

(2) 子どもが寝ていて、しずかにしてください。ลูกหลับอยู่ กรุณาเงียบๆหน่อย

4. คำสันธาน

คำสันธาน คือ คำที่ใช้เชื่อมคำหรือประโยค และบางคำสามารถเชื่อมได้ทั้งคำและประโยค

คำสันธานที่ เชื่อมระดับ คำ เช่น または (หรือ)、あるいは (หรือ)、および (และ) เป็นต้น

คำสันธานที่เชื่อมระดับประโยค เช่น だから、しかし、そこで

คำสันธานที่เชื่อมทั้งระดับคำและประโยค เช่น そして、つまり

ซึ่งรายละเอียดของคำสันธานยังมีอยู่มาก เช่น คำสันธานที่บอกเหตุและผล บอกความขัดแย้ง ในรายละเอียดนี้ผู้เรียนสามารถศึกษาเพิ่มเติมใน เรื่องของไวยากรณ์พื้นฐานได้

5. คำอุทาน

คำอุทาน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1. คำที่ใช้แสดงอารมณ์ 2. คำที่ไม่ใช้แสดงอารมณ์ เช่น คำทักทาย คำขานรับ

5.1 คำที่ใช้แสดงอารมณ์ เช่น あ、おや、まあ、あら、あれ

คำที่แสดงความรู้สึกครตมไม่ถึงต่อเรื่องราวตรงหน้า หรือสิ่งที่อีกฝ่ายพูด เช่น なんと(อะไรกันนี้)、
へー(หา)

คำที่แสดงความรู้สึกเห็นด้วย เช่น はい、ええ、いや、いいえ、

คำที่แสดง ความรู้สึกเข้าใจต่อสิ่งที่อีกฝ่ายพูด เช่น なるほど(อย่างนี้เอง)、ふうん、はあ

A : 最後に、こうしたら、こうなります。สุดท้ายนี้ถ้าทำอย่างนี้ก็จะได้ อย่างนี้

B : なるほど、わかりました。 อ้อ อย่างนี้เอง

คำที่ แสดงความหมายว่ากำลังคิดหาคำตอบอยู่ เช่น さあ、ええと、あの、そうね

คำเรียกอีกฝ่ายเช่น もしもし、あのう、おい、こら、ねえ

A : あのう、すみません。 B: はい、何ですか。

5.2 คำที่ไม่ได้ใช้แสดงอารมณ์ (คำทักทาย)

เช่น おはようございます、ってきます、いってらっしゃい เป็นต้น

6. คำบ่งชี้

คำบ่งชี้ คือ คำจำพวก こ、そ、あ、ど ดังต่อไปนี้

こ	これ	ここ	こちら	この+n	こんな	こう
そ	それ	そこ	そちら	その+n	そんな	そう
あ	あれ	あそこ	あちら	あの+n	あんな	ああ
ど	どれ	どこ	どちら	どの+n	どんな	どう

หลักการการใช้คือ

こ ใช้บ่งชี้ในสิ่งที่อยู่ตรงหน้าและอยู่ในขอบเขตของผู้พูด.

そ ใช้บ่งชี้สิ่งที่อยู่ในขอบเขตผู้ฟัง

あ ใช้บ่งชี้สิ่งที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตของทั้งผู้พูดและผู้ฟัง

คำที่ผันได้

1. คำกริยา

คำกริยาในภาษาญี่ปุ่น คือ คำที่แสดงการกระทำหรือ ท่าทางความคิดในประโยค ในด้านภาษาญี่ปุ่นจะกล่าวว่า คำกริยา คือ ภาคแสดงในประโยค คำกริยาในภาษาญี่ปุ่นจะแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

กริยากลุ่มที่ 1 คือ กริยาที่สามารถผันตามเสียงทั้งห้า ได้แก่เสียง อะ อิ อุ เอะ โอะ หรือ กริยาที่มีเสียงหน้า ます เป็นเสียง อิ เช่น かいます เป็นต้น

กริยากลุ่มที่ 2 คือ กริยาที่มีเสียงหน้า ます เป็นเสียง เอะ เช่น 食べます หรือ เป็นเสียงเดียว เช่น ぬます

กริยากลุ่มที่ 3 คือกริยากลุ่มพิเศษ ที่ผันไม่เป็นไปตามกลุ่มที่ 1 และ 2 มีอยู่ 2 ตัวคือ します และ 来ます

ข้อควรระวัง มีกริยาบางตัวที่ รูปอยู่ในกริยากลุ่มที่1 แต่หลักการผันอยู่ในกลุ่มที่ 2 เช่น 借ります (ขอยืม) おきます(ตื่นนอน) และอื่นๆ

ประเภทของคำกริยาในภาษาญี่ปุ่น จะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สกรรมกริยา และ อกรรมกริยา

สกรรมกริยา คือ กริยาที่ต้องใช้ร่วมกับกรรมตรง โดยมีคำช่วย を แสดงหน้าที่การเป็นกรรมตรงของคำนั้น เช่น. ご飯を食べます。

อกรรมกริยา คือ กริยาที่ไม่ต้องการกรรมตรง เนื่องจากในความหมายของคำกริยา กล่าวได้สมบูรณ์แล้ว เช่น

子どもが泣いています。 เด็กร้องไห้อยู่

2. คำคุณศัพท์

คำคุณศัพท์ คือ คำที่ทำหน้าที่ขยายคำนาม เพื่อ แสดงลักษณะหรือสภาพของสิ่งนั้น

คำคุณศัพท์ สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ คำคุณศัพท์ที่ลงท้ายด้วยเสียง อิ ๖ และคำคุณศัพท์ な โดยทั้ง 2 ประเภทนี้ มีวิธีใช้คือ นำไปวางไว้ข้างหน้าคำนาม เช่น

คำคุณศัพท์ ๖ การจะขยายคำนามใช้ดังต่อไปนี้ เช่นคำว่า たか๖(แพง) เมื่อนำมาขยายคำว่า <るま (รถ) เพื่อจะทำให้ได้ความหมายว่า รถแพง ก็จะได้ たか๖ <るま (รถแพง) เป็นต้น

คำคุณศัพท์ な การจะนำมาขยายคำนามใช้ดังต่อไปนี้ เช่นคำว่า しんせつ(な)(ใจดี)
เมื่อจะนำมาขยายคำนามคำว่า ひと คน เพื่อจะทำให้ได้ความหมายว่าคนใจดีก็จะได้ しんせつ な ひと (คนใจ) ข้อควรระวัง การนำคำคุณศัพท์ な มาขยายคำนามจะต้องนำ な มาเชื่อมด้วย

คำคุณศัพท์สามารถทำหน้าที่ คล้ายกับคำกริยาหรือเรียกว่าภาคแสดงได้
โดยวางไว้หลังประโยคหากเป็นคำคุณศัพท์ い ก็ให้วางไว้หรือเติม です เข้าไปได้ แต่หากเป็นคำคุณศัพท์ な ให้ตัด な ทิ้งแล้วเติมลงไปที่ท้ายประโยค หรือเพิ่ม です เข้าไปได้ เช่น

あのひとがしんせつです。 คนคนนั้นเป็นคนใจดี

この漢字はむずかしいです。 คำนี้นี้ยาก

ลองมานับชนิดของคำกันเถอะ

ลองนับชนิดของคำต่อไปนี้ว่า มีคำชนิดใดบ้างที่อยู่ในบทอ่านนี้พร้อมนับจำนวน

ある所におじいさんとおばあさんが住んでいました。とても貧しくて暮らしは大変でした。ある日のことです。おじいさんは、いつものように山に出かけました。そこでおじいさんは、うさぎがわなにかかっているのを見つけました。おじいさんは、うさぎを助けてやりました。数日たったある日のことです。白い着物をきた娘さんがやってきました。

ตอนที่3 รู้จักประโยคความเดียวและประโยคความซ้อน

ประโยคในภาษาญี่ปุ่น ตามหลักทางภาษาของภาษาญี่ปุ่น ถูกจำแนกเป็น 3 ชนิด ได้แก่ 1.ประโยคความเดียว (単文) 2.ประโยคความซ้อน (複文) และ 3.ประโยคความรวม (重文) แต่ในเอกสารประกอบการสอนฉบับนี้ จะจำแนก ชนิดของประโยค เป็น 2 ชนิด คือ ประโยคความเดียว และนำประโยคความซ้อนและประโยคความรวมนำมารวมกันเป็น ประโยคความซ้อนและความรวม ดังจะกล่าวดังต่อไปนี้ ประโยคความเดียว

1. ประโยคความเดียว คือประโยคที่มีความหมายสมบูรณ์บอกให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร โดยมีเนื้อความเพียงเนื้อความเดียว หรือกล่าวถึง สภาพอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงสภาพเดียว มีส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ ภาคประธาน และภาคแสดง ซึ่งทั้งภาคประธานและภาคแสดงนี้อาจมีบทขยายเพื่อทำให้ประโยคมีความหมายชัดเจนมากขึ้น ลักษณะของประโยคความเดียว

** มีกริยาแท้ หรือกริยาหลัก หรือภาคแสดงอยู่เพียงตัวเดียว

** กริยาช่วยหรือส่วนขยายอื่นๆอาจจะมีหรือไม่มีก็ได้

เช่น

ฉันเป็นนักเรียน

わたしは学生です。

ฉันกำลังอ่านหนังสืออยู่

わたしは本を読んでいます。

ฉันไม่เคยไปญี่ปุ่น

わたしは日本に行ったことはありません。

ฉันจะไปญี่ปุ่นวันที่ 30 เดือนนี้

わたしは今月の 30 日に日本へ行きます。

ฉันพูดภาษาอังกฤษได้ไม่เก่งเหมือนเขา

私は彼ほど英語が話せません。

2. ประโยคความซ้อน (และประโยคความรวม) คือ ประโยคความเดียว 2 ประโยค มาต่อกัน และทำการเชื่อมประโยคด้วยหลักไวยากรณ์ ทำให้เกิด 1 ประโยคใหญ่ ขึ้น ประโยคความซ้อน จะแตกต่างกับประโยคความรวมตรงที่ ประโยคความรวมนั้น คือ การนำ ประโยคความเดียว ประโยคที่ 1 (S1) กับ ประโยคที่ 2 (S2) จะเป็นไปในทางเดียวกัน ความหมายเดียวกัน ไม่มีเหตุและผล หรือ เงื่อนไข เช่น ตื่นนอน แปลงฟัน อาบน้ำ 起きて、歯を磨いて、シャワーを浴びます。

ประโยคความซ้อนนั้น คือ การนำ ประโยคความเดียวที่ 1 (S1) และ ประโยคความเดียวที่ 2 (S2) เป็นความหมายที่ต่างกัน หรือ เป็นเหตุและผลกัน ขัดแย้งกัน หรืออาจจะเป็นเงื่อนไขกัน เช่น ฝนตก รถติด 雨が降って、車も込み入っている。

練習

แบบฝึกหัด จำแนกประโยคความเดียวและประโยคความซ้อน(ประโยคความรวม)

จงสำรวจประโยคต่อไปนี้ ประโยคใดเป็นประโยคความเดียว ประโยคใดเป็นประโยคความซ้อน

1. ^{きょう}今日は 7 月 7 日です。

2. ^{ぼうし}電車で寝るとき帽子をかぶります。

3. ^{ひじょう}非常の場合にうまく電話がかけられるように ^{じゅんび}準備しておきましょう。

4. いちばん多いのは男の人も女の人も今までにした恥ずかしいでした。

5. 明日、散歩をします。そして、買い物をします。

6. この小説のテーマは愛ですが昔も今も愛について人の考え方や気持ちは変わりません。

7. このズボンをはくと足が強くなって歩けるようになるそうだ。

8. 生活が変わっても常識になかなか変わらない。

9. 私たちの体は、病気に勝つ力を持っています。

10. 鉛筆や消しゴムを作っている会社が日本人 1000 人にアンケートをしました。
